

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1119/2025
24.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези чланова 30, 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Данијеле Попадић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-1610/24 од 20.01.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 203/25 од 14.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Данијеле Попадић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-1610/24 од 20.01.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 203/25 од 14.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К-1610/24 од 20.01.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези чланова 33. и 61. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 03.06.2023. године па надаље.

Истом пресудом окривљени је обавезан да оштећенима надокнади новчане износе и то оштећеном ББ износ од 140.000,00 динара, а оштећеном ВВ износ од 30.000,00 динара и то у року од месец дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени ГГ са имовинскоправним захтевом упућен на парнични поступак. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и паушала, а како је то ближе означено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 203/25 од 14.05.2025. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА, па је преиначена пресуда Основног суда у Новом Саду К-1610/24 од 20.01.2025. године у делу одлуке о правној квалификацији, тако што је Апелациони суд у Новом Саду радње окривљеног АА, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, правно квалификовао као продужено кривично дело тешка крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези чланова 30, 33. и 61. КЗ, док су одбијене као неосноване и то у преосталом делу жалба браниоца окривљеног и у целости жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Новом Саду, те је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Данијела Попадић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд уважи поднети захтев, те да укине пресуде Основног суда у Новом Саду К-1610/24 од 20.01.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 203/25 од 14.05.2025. године и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи наведене пресуде тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног АА је као разлог подношења захтева за заштиту законитости истакао битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, означавајући као незаконито прибављене доказе одбрану окривљеног АА и одбрану окривљеног ДД у односу на којег је кривични поступак раздвојен, а које одбране су дате пред јавним тужиоцем ОЈТ у Новом Саду дана 04.06.2023. године на записницима сачињеним под бројем КТ.2069/23 и у којима су окривљени признали извршење кривичних дела која су им стављена на терет. Међутим, бранилац у својим даљим наводима, по налажењу

Врховног суда, не оспорава законитост ових одбрана окривљених, већ заправо само оспорава њихову доказну снагу и указује на повреде одредаба члана 68. став 1. тачка 2), члана 86. став 2. и члана 88. ЗКП везано за начин изношења одбрана од стране окривљених, износећи при томе сумњу у истинитост признања које су окривљени дали пред јавним тужиоцем ОЈТ у Новом Саду, те у аутентичност изговорених речи од стране окривљених онако како су наведене у записницима, као и сумњу у сам начин сачињавања наведених записника.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 438. став 2. тачка 1. ЗКП), док суштински указује на повреде одредаба члана 68. став 1. тачка 2), члана 86. став 2. и члана 88. ЗКП, оспоравајући при томе доказну снагу одбрана окривљених АА и ДД које су дате пред јавним тужиоцем ОЈТ у Новом Саду дана 04.06.2023. године на записницима сачињеним под бројем КТ.2069/23, а што све не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи и да другостепени суд није у образложењу другостепене пресуде оценио све жалбене наводе одбране, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП. Осим тога, бранилац истиче и да првостепени суд није у поновљеном поступку спровео све налоге другостепеног суда на које му је указано у другостепеном решењу којим је укинута ранија првостепена пресуда и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање, а који наводи браниоца би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 462. став 3. ЗКП. Такође, бранилац окривљеног у поднетом захтеву оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, износећи при томе своју тврдњу да доказима који су изведени током поступка није на несумњив начин доказано да је окривљени АА извршио продужено кривично дело тешка крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези чланова 30, 33. и 61. КЗ за које је правноснажно оглашен кривим, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Имајући у виду да повреде одредаба члана 440, члана 460. став 1. и члана 462. став 3. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Данијеле Попадић одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**